

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 39.261/2007/6.szám.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Sopron Hungária Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budakeszi) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 7.K.30.482/2005. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2007. április 4. napján kelt 2.Kf.27.430/2006/8. számú ítélettel befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperes által 15. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.430/2006/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes - többek között - építőkémi anyagok kis- és nagykereskedelmével foglalkozó gazdasági társaság, amely több termékcsoporttal van jelen az érintett piacon. A felperes 400 flexibilis ragasztó, a 404 flexibilis gyorsragasztó, a 996 flexibilis fehér ragasztó termékei csomagolásán a Sopro's No.1, illetve a No.1. jelzést szerepeltette, ezeket termékkatalógusában és szórólapjain a csomagolás ábrázolásával ismertette, és a 2004. április 20-24. között megrendezett Construma Szakipari Kiállításon a standja felett elhelyezett reklámozlopon a feltűnő No.1. megjelölést, márkanév nélkül, önállóan alkalmazta.

Az alperes a 2004. november 25-én kelt Vj-126/2004/39. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt .) 8. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított azzal, hogy a fenti, háromféle vékony ágyazó habarcs csomagolásán, szórólapján, katalógusában és az építőipari szakkiállításon a No.1. jelölést alkalmazta, ezért e magatartás folytatását megtiltotta, a felperessel szemben bírságot nem szabott ki. A határozat indokolása szerint a felperes a No.1. felirattal azt sugallja a fogyasztóknak, hogy a termékei valamilyen tekintetben elsőszámúak, anélkül, hogy közölné milyen szempontból tekinti elsőnek a termékét. A kifogásolt közlést mindig a fogyasztók szempontjából kell értelmezni és a felperes magatartását nem menti az a hivatkozása, hogy a kifogásolt jelölés a terméknevezésnek alkotó eleme. Az alperes a Tpvt. 9.§-ával összevetve tette megállapítását, döntését nem befolyásolta az eljárás során a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézete, valamint az Önszabályzó Reklámtestület Etikai Bizottsága részéről beszerzett vélemények tartalma. Az alperes annak tulajdonított még jelentőséget., hogy a kifogásolt jelölést a végfogyasztók is széleskörűen megismerhették, így az a döntésüket befolyásoló tájékoztatássá válhatott.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. A bíróság egyetértett az alperes azon megállapításaival, hogy a No.1. jelzés használatából a többi felperesi termék típusjelzéseivel összevetve arra lehetett következtetni, hogy az minőségi jelzőre utal, és ez nyilvánvalóan megtévesztő, mert a No.1. felirat kiemelése valamiféle különleges, azonban a felperes által nem igazolt, tulajdonságot sugallt. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes határozata, döntése nem valósít meg aránytalan és szükségtelen korlátozást az áruk szabad mozgását deklaráló

közösségi jogi előírásra. A felperes nem igazolta, hogy a határozat folytán bekövetkező, a felperest terhelő átcsomagolás költségvonzata aránytalan átenhet róla rá és ezért az alperes döntése számára aránytalan következménnyel járna. Az alperes a No.1. felirat megtévesztő hatását vizsgálta, ebből a szempontból közömbös, hogy az valamely terméknév része-e; mert a felperes ezt a megjelölést eltérő színnel és mérettel jelenítette meg, így annak külön értelmezést adott. Az így kiemelt No.1. kifejezés a fogyasztói döntések befolyásolására alkalmas volt. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes határozata nem ellentétes a felperes által hivatkozott közösségi jogesetekkel sem.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéletábrla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet "megváltoztatását" és keresetének helyt adó határozat hozatalát. Kérte annak megállapítását, hogy "Sopro's No.1." terméknév használatával jogsértést nem követett el, és a terméknév használata nem eredményezte a fogyasztók megtévesztését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Római Szerződés 3. cikkének a) pontját, 23. cikkét, 28. cikkét és az áruk szabad mozgásának alapelvét. Az áruk szabad mozgása a Római Szerződés 30. cikke szerint csak akkor korlátozható, ha az taxatív meghatározott esetekre vonatkozik és a korlátozás szükséges és arányos. A perbeli esetben - állítása szerint - ez a kivétel nem áll fenn, az alperesi és a jogerős ítéleti döntés folytán az áruk szabad mozgásának korlátozása bekövetkezik, az aránytalan következményekkel jár, az áruforgalom szabadsága sérül. A bíróság a Római Szerződés 30. cikkében foglalt kimentési szabályt nem vizsgálta. A felperes a termékeit az Európai Unió több tagállamában ezzel a terméknévvel forgalmazza, a többi országban ezt az elnevezést nem kifogásolták és versenyjogsértőnek sem találták. A határozat az áruforgalom szabadságának sérelme nélkül nem hajtható végre. Az alperes és a bíróság is figyelmen kívül hagyta a versenyügyben beszerzett szakértői véleményeket, amelyek a No.1. jelölésnek kizárólagosságot, piaci elsőbbséget, mint jelentéstartalmat nem tulajdonított. Amennyiben versenyjogsértés történt is, az a gazdasági versenyre érezhető hatást nem gyakorolt, ezért a Tpv. 8.§ (1) bekezdése alapján nem szankcionálható. A felperes piaci részesedése 1%-os, a kifogásolt termékek értékesítése az árbevétel kb. 15%-át teszi ki, így a kifogásolt terméknévhez a piac maximum 0,15%-a kapcsolható. Ez a csekély mérték is mutatja, hogy csak a piacra értékelhetetlen hatást gyakorolhatott. A felülvizsgálati kérelméhez csatolt tanulmányt kérte felülvizsgálati kérelme alátámasztásaként értékelni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes által hivatkozott Római Szerződés 3. cikkének (1) bekezdés a) pontját, az áruk szabad mozgásának alapelvét az alperes határozata nem sértette meg. A felperes által hivatkozott 28. cikkbe nem ütközik az az alperesi határozati előírás, amely megtiltja a No.1 jelölés alkalmazását az "e magatartás folytatásának megtiltásával". A megtévesztő jelölés alkalmazását a Tpv. 8.§ (2) bekezdés a) pontja tilalmazza. A megtévesztő jelölés használatának tilalma nem azonos a felperes által hivatkozott, a Római Szerződés 28. cikkében említett az áruk behozatalára vonatkozó mennyiségi korlátozással, vagy azzal azonos hatású intézkedéssel. A felperes által hivatkozott tanulmány maga mondja ki a "Keck és Mithouard" ügyben hozott döntést idézve, hogy az ún. termékértékesítési körülményekre nem vonatkozik a Római Szerződés 28. cikke. Ezzel összefüggésben a Clinique-ügyben és a Mars-ügyben hozott döntés szerint a megtévesztés általános tilalmán alapuló döntés kihat a tagállamok közötti kereskedelemre, ha a tilalom miatt a vállalkozás arra kényszerül, hogy a termékeit egyedül az adott tagállamban eltérő jelölés alatt forgalmazza és ezzel járulékos csomagolási, címkézési költsége merül fel. Ezzel összefüggésben a 28. cikkben megfogalmazott tilalom felmerülhet, azonban az adott tagállam jogosult fogyasztóvédelmi intézkedések megtételére és csupán a megtévesztő jelzés használatának tilalma nem jelenti egyúttal, hogy az adott termék forgalmazását korlátozná és így a 28. cikk rendelkezésébe ütközne.

Mindebből következően a hegfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megalapozott és törvényes döntést tartalmaz, a Római Szerződés 28. cikke megsértésre nem került. A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok felülmérlegelését kívánta elérni, amikor vitatta, hogy a fogyasztók megtévesztésére sor került a "Sopro's No.1" jelölés használatával. Az alperes és a bíróságok nem a termék névhasználatát, hanem csak a No.1 jelölés használatát vizsgálták a perbeli termékek kapcsán. Mind az alperes, mind a bíróságok rámutattak arra, hogy a No.1 jelölés eltérő mérettel, színnel került a termékek csomagolásán feltüntetésre, így az nem a terméknév részeként volt vizsgálva. Az alperes és a bíróságok nem a terméknév használatát tiltották meg, hanem csak a No.1 jelzés feltüntetését. Amennyiben a felperes "Sopro's No.1" terméknevet használta volna a termékei csomagolásán, akkor nem lett volna szükség a No.1 jelölésnek elkülönült színnel, betűnagysággal és elkülönítetten való

megjelenítésére. Az elkülönültség jelezte, hogy a No.1 jelölésnek a felperes kiemelt hangsúlyt kívánt adni és ezzel kívánta a termékét a többi hasonló termékhez képest első számúnak feltüntetni és a fogyasztókat a terméke megvásárlására ösztönözni.

A fentiek alapján jogszerűen került megállapításra, hogy a No. 1 jelölés a Tpv. 8. § (2) bekezdés a) pontjába ütközően került feltüntetésre mind a csomagoláson, mind a szakipari kiállításon, katalógusban és szórólapokon. Alaptalanul hivatkozott a felperes arra is, hogy megtévesztés esetén a kifogásolt magatartás a gazdasági versenyre csekély piaci részesedése miatt hatással nem volt, emiatt szankcionálására nem volt lehetőség. Az alperes és a bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a kiegyenlített piaci viszonyok között egyes versenyjogsértő magatartásoknak sokkal érzékelhetőbb hatása van a gazdasági versenyre, mert a már abszolút értékben kisebb piaci növekedés is relatíve nagyobb piaci erősödést eredményez, így az 1%-os piaci részesedéssel jelen levő felperes jogsértő magatartása kihatott a gazdasági versenyre, a piaci térnyerése a megállapítások szerint erősödő volt.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperes a felülvizsgálati kérelmén a felülvizsgálati illetéket leróta, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. április 23.